

[Landbrugsministeren.]

missionen, og da kommissionen forhåbentlig snart bliver færdig med sit arbejde, mener jeg faktisk, at det er at foregribe begivenhedernes gang at tage denne diskussion op på nuværende tidspunkt. Jeg mener, det må være rimeligt at afvente landbokommissionens arbejde, og jeg mener også, det må være rimeligt, at et eventuelt forslag om en låneordning afventer resultatet af landbokommissionens arbejde.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Til forslaget til folketingsbeslutning om ændring i retten til at bringe underskud ved driften af landbrugsejendomme til fradrag i anden erhvervsindtægt vil jeg gerne sige, at et tilsvarende forslag jo var til første behandling her i tinget i marts måned, og jeg skal derfor ved denne lejlighed nøjes med nogle ganske få bemærkninger.

Ligesom min forgænger har jeg stor sympati for det formål, der kommer til udtryk i dette forslag. Det har længe været en udbredt opfattelse, at velstillede byboere køber landbrugsejendomme i tillid til, at de kan opnå et regnskabsmæssigt underskud på landbruget bl. a. ved udnyttelse af afskrivningsreglerne; dette underskud kan fradrages i deres øvrige indtægt, så de skærer toppen af denne. Det har også længe været et udbredt ønske at bremse denne udvikling, og når det ikke for længe siden er sket, så skyldes det hovedsagelig, som vi alle ved, at der er betydelige praktiske vanskeligheder forbundet med at udforme en ordning som den, forslagsstillerne ønsker, og selv om man kunne finde en nogenlunde ordning, ved man også, at der er både praktiske og principielle vanskeligheder. Jeg tror, man må se med sympati på forslaget og gøre, hvad man kan for at finde frem til en ordning. Men som forslagsstillerne allerede selv har nævnt det, behandles hele dette spørgsmål i landbokommissionen, hvor et underudvalg beskæftiger sig med denne opgave. Dette underudvalg får teknisk bistand fra skatte-departementet og fra statens ligningsdirektorat.

Hvis dette udvalgsarbejde sammen med behandlingen her i tinget fører til, at der kan udformes en ordning, der kan praktiseres, vil jeg hilse det med stor tilfredshed.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirkegaard): Jeg vil begynde med at sige de højtærede ministre tak for de udtalelser, som de fremsatte. Der var ikke tale om nogen afvisning af de to forslag, og det er jo det første resultat vedrørende løsningen af en opgave, som vi alle er klar over er ret vanskelig.

Det havde naturligvis været lettere at diskutere de problemer, som er til behandling, hvis jeg havde været i stand til at fremsætte konkrete forslag, men det er jeg altså ikke; sådanne forslag må udarbejdes af mere kyndige folk, og indtil konkrete forslag foreligger, regner jeg i og for sig heller ikke med, at der er nogen af partiernes ærede ordførere, der tør tage endelig stilling til de rejste problemer. Jeg er ganske enig med de højtærede ministre i, at vi formentlig kommer til at afvente landbokommissionens behandling af de problemer, det her drejer sig om. Der kan næppe fremsættes lovforslag forinden.

Det er rigtigt, som det allerede er nævnt, at de to forslag til folketingsbeslutning også var til behandling her i tinget i sidste folketingsår; de var også i udvalg, men vi kunne altså ikke afslutte behandlingen. Det er dog alligevel mit indtryk, at arbejdet med disse problemer ikke var spildt, idet jeg tror, at behandlingen sidste vinter har været med til at øge interessen for at få dem afklaret. I hvert fald har problemerne været omtalt på en række møder landet over, landbomøder og også politiske møder, og ikke mindst måske ved samtaler mand og mand imellem, ligesom jo også landbokommissionen har interesseret sig for dem.

De økonomiske forhold inden for landbrugserhvervet, som er begrundelsen for de to forslag, har jo formentlig ikke ændret sig så forfærdelig meget siden sidste år, ud over at visse udslag nok er forstærket. Principielt kan jeg derfor henvise til mine udtalelser i sidste samling. Men som yderligere begrundelse vil jeg dog i dag angående de såkaldte bylandmænds skattebegunstigelser nævne en undersøgelse, som jeg ikke havde kendskab til sidste år; den indeholder en opgørelse fra 3 nordsjællandske kommuner, og tallene stammer fra skatteåret 1964-65. Jeg kan bedst give et indtryk deraf ved bare at citere et uddrag af den